

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-06-000 037
Бања Лука, 5.10.2006. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ж.П., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске у вези са чланом 20. истог закона у стицају са кривичним дјелом недозвољена производња оружја или експлозивних материја из члана 339. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.Ц. из Б.Л., изјављене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број К-71/05 од 30.12.2005. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству браниоца оптуженог а одсутности Републичког тужиоца и оптуженог, дана 5.10.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ж.П., те се потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број К-71/05 од 30.12.2005. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-71/05 од 30.12.2005. године, донесеном на основу споразума о признању кривње, закљученог између оптуженог и Окружног тужилаштва Бања Лука, оглашен је кривим Ж.П. због стицаја кривичних дјела убиство у покушају из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске у вези са чланом 20. истог закона у стицају са кривичним дјелом недозвољена производња оружја или експлозивних материја из члана 339. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). За наведена кривична дјела оптужени Ж.П. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и три мјесеца, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору од 30.10. до 30.12.2005. године. Од оптуженог су одузети предмети који су употребљени за извршење кривичног дјела, а обавезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу од 1675,00 КМ и паушал у износу од 150,00 КМ.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог, адвокат М.Ц. из Б.Л., због одлуке о трошковима кривичног поступка, с приједлогом да се уважавањем жалбе преиначи побијана пресуда у одлуци о трошковима кривичног поступка, тако што ће се оптужени ослободити од плаћања трошкова кривичног поступка на основу одредбе члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП).

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници другостепеног вијећа овог суда бранилац оптуженог је интерпретирајући садржај жалбе, изјавила да остаје код приједлога у жалби и аргумената изнесених уз жалбени приједлог.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 312. ЗКП-а, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Према одредби члана 99. став 1. ЗКП-а пресудом којом се оптужени оглашава кривим суд обавезује оптуженог да накнади и трошкове кривичног поступка, а одредба става 4. истог члана ЗКП-а предвиђа могућност да се оптужени који је оглашен кривим ослободи од трошкова плаћања кривичног поступка предвиђених у одредби члана 96. став 2. тачка а) до ж) истог закона, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је дужан да издржава.

Жалба браниоца оптуженог доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде у погледу чињеница које се односе на материјалне прилике оптуженог а које су одлучујућег значаја при доношењу одлуке о обвезивању оптуженог на плаћање трошкова кривичног поступка. При томе жалба истиче да је оптужени незапослен и живи са невјенчаном супругом која је такође незапослена те да немају никакве сталне изворе прихода, а да живе од симболичне помоћи коју им пружа породица. С обзиром на то да су им приходи недовољни за егзистенцију није у могућности ни да редовно плаћа допринос за издржавање малодобне дјече. Жалба замјера побијаној пресуди да је погрешно утврдила да оптужени живи у заједничком домаћинству са мајком која је запослена, те да је на темељу произвољне изјаве оптуженог утврђен његов мјесечни приход у висини од 500,00 до 600,00 КМ. На изнијетим аргументима жалба гради становиште да оптужени није у могућности платити трошкове кривичног поступка а да тиме не доведе у питање сопствену егзистенцију као и егзистенцију лица која је по закону дужан издржавати.

Наведеним аргументима, није доведена у питање правилност утврђења побијане пресуде по коме је оптужени, обзиром на своје материјалне прилике у могућности платити трошкове кривичног поступка без негативне рефлексije извршења те обавезе на његову егзистенцију и егзистенцију лица која је дужан издржавати. Наиме, код чињенице да оптужени, према његовој тврдњи у коју суд нема разлога сумњати, остварује кроз рад мјесечни приход у износу од 500,00 до 600,00 КМ, нема мјеста жалбеној тврдњи да оптужени није у могућности платити трошкове кривичног поступка те да су испуњени законски услови из члана 99. став 4. ЗКП-а за ослобађање оптуженог дужности плаћања трошкова кривичног поступка. Чињеница да оптужени не живи у заједничком домаћинству са мајком која је запослена, а коју чињеницу жалба апострофира, није од одлучујућег значаја за оцјену материјалних прилика оптуженог и сљедом тога и могућности плаћања трошкова кривичног поступка у износу на који је обавезан првостепеном пресудом.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, ради чега је суд исту на основу члана 319. ЗКП-а одбио и првостепену пресуду потврдио.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић